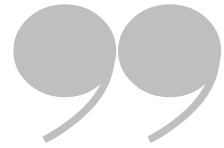

JUHÁSZ RÓBERT

Skatulya

Átlátszó úton lépkedett, nem volt nála semmi,
maga is az volt, se papírok, se telefon,
csak egy darab törött tükör, melyet a berekben talált,
s melyben egy pillanatra földdel piszkítva
arcát meglátta.

Szédület, sehova tartozás
az imbolygó szabadság, mint gerendán,
egyensúlyozás közben, mikor elengedtünk
minden kapaszkodót.
Ha elgázolnák, mit lehetne látni rajta?
Meg sem tudnánk, voltak-e gyerekei, túléltek-e őt,
szeretett-e, vagy arra az istenverte
rétre csak gombászni járt.

Nem feküdt ott más, csak a letarolt mező,
s a bálákba felcsavarodott kutyavonyítás a falu felől.
Nem kellett volna szájába olyan szavakat tömnie, hogy
örökre, bármeddig, sohasem,
talán nem vált volna orrnehéz csónakká,
s ha kérdezték volna ki ő,
nem csak egy meggyújtott, s immár kiégett fejű,
skatulyába visszatett gyufaszál válaszolta volna:
nem is tudom.

SOS

Elaludtam a parton. Álomban
sás nőtt bőrömből, lágy gipsz
gesztusok kötöttek roppanva rajtam.
Arra ébredtem, egy ormótlan
madár csipkedi az arcom.

Gyerekkori tanítóm jutott eszembe, az „s”
betűt akarta fejünkbe verni a hattyú alakjával,
elfelejtve azt, hogy nem minden
szárnyas halad jó irányba.

Ha talpra ugrok, felmarkolok egy követ,
hisz ez egy kavicsbánya, és dühömben
odahajítom, el is találok, ismerem magamat,
és bár a sóder felszíne sima, többezer évig
csiszolta egy, azóta rég kiszáradt folyó sodra,
rémülettel tölt el, ahogy három csigolya közül
a középsőt kiüti a lövedék.

Ösztönösen a víz felé menekülne, de törött nyaka
miatt képtelen a felszín fölött tartani fejét.
Örökkévalóság a vergődése.

A strandon felfordulás. Egy nő őrzöngve
gyereke nevét kiabálja, fel s alá rohangál a fövényen.
A hullámokat figyeli mindenki.
Felpofozná kegyetlenül, ha a homokozóból
végre előkerülne. A vízimentő mosolya reccsenő zománc.

Fehér tollak a porban, én csak el akartam
tévedni benned. Pattanni párat a külszínen
táncolva merülni, a fenekedre heveredni.
Három nap kell még. Itt mindent ennyiben mérnek.
Akkor a puffadás majd megemeli az emlékeket.
Innen kezdődik a felejtés.